

підприємництва: планування, організації, контролю та мотивації.

Література

1. Білик М.Д. Бюджетування у системі фінансового планування. //Фінанси України, 2004, №3. – С.97-109;
2. Буряк Л.Д. Фінансовий менеджмент у малому бізнесі: Навч.посібник – К.: КНЕУ, 2007. – 432 с.
3. Фінансовий менеджмент у малому бізнесі: задачі, тести, тренінги. Навчальний посібник / Л.Д. Буряк, А.М. Павліковський, Н.Л. Кремпова та ін. Керівник авторського колективу і науковий редактор Л.Д. Буряк. – К.: КНЕУ, 2011.- 281с.

Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри фінансів і банківської справи Неізнана О.В.

Дибя О., к. е. н., доцент,
Гернего Ю., к. е. н., доцент
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
ім. В. Гетьмана»,
(м. Київ)

ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

В умовах глобалізації нагальним постає питання обґрунтування можливостей збереження та посилення конкурентоспроможності вітчизняного бізнесу на міжнародних ринках. Безперечно, незмінною основою діяльності суб'єктів господарювання є її технологічний рівень, інноваційна модель ведення бізнесу. В свою чергу, це дозволяє стверджувати про актуальність обґрунтування теоретичних та прикладних аспектів визначення суті трансферу технологій та його зв'язку із інноваційним бізнесом.

У вітчизняній літературі даного напрямку особливої уваги заслуговують дослідження Л. Федулової, В. Гейця, Л. Антонюка, Ю. Бажала, А. Поручника, Л. Ляшенка та інших. Метою нашого дослідження є обґрунтування теоретичних засад та прикладних аспектів трансферу технологій в контексті розвитку інноваційного бізнесу в Україні.

Згідно із визначенням Ради з наукових та промислових досліджень (CSIR), трансфер технології являє собою процес, за якого інтелектуальна власність перетворюється на фізичний продукт або процес, що генерує комерційну вигоду або може бути використаний на благо суспільства [6].

Тобто, трансфер становить поєднання процесів здебільшого нематеріального характеру (обмін інформацією, технологіями, розробками) із майбутньою матеріальною вигодою в результаті виробництва продукції або надання послуги. Подібний перехід формує своєрідний синергійний ефект, який полягає у примноженні результатів виробництва, і, як наслідок, зростанні конкурентних позицій його учасників, як на національному, так і на зарубіжному ринках.

З огляду на накопичувальну природу трансферу технологій, можемо провести паралель між його результатами та очікуваннями від виробництва та реалізації якісно-нової продукції, що диференціюється за посередництвом інноваційного бізнесу в умовах сьогодення. Так, ще Й. Шумпетер відзначав, що в основі діяльності інноваційних підприємств лежить очікування вищого рівня прибутку в результаті реалізації нововведень [5]. Зауважимо, що твердження класика знайшли своє підтвердження, як на практиці, так і продовження в працях наших сучасників [2; 3; 4]. Перетворення бізнесу на інноваційний неможливе лише з огляду на бажання підприємця, необхідним є створення передумов (основ) для виробництва якісно нової продукції. Так, в умовах глобалізації постає питання сприяння трансферу технологій, як на національному, так і на міжнародному рівні.

Дослідження зарубіжних організацій свідчать про недостатній рівень інтегрованості національної економіки до міжнародної технологічної спільноти. Так, протягом 2008 – 2009 років наша країна посіла 65 місце за рейтингом технологічної готовності економіки серед 134-х розглянутих країн; за показником «прямі іноземні технології та технологічний трансфер» - 100-те місце. Згідно аналогічного рейтингу протягом 2013 – 2014 років наша держава з-поміж 148-ми досліджуваних країн посіла 65-те та 131-ше місця відповідно [4]. Тобто, для розвитку вітчизняного інноваційного бізнесу важливим є посилити підтримку трансферу технологій.

Так, прикладом міждержавної співпраці у сфері трансферу технологій є Міжнародна мережа підтримки інноваційної діяльності та трансферу технологій UNIDO EXCHANGE. Мережа UNIDO EXCHANGE поєднує: штаб-квартиру ЮНІДО; польові офіси ЮНІДО; центри сприяння інвестиціям і технологіям ЮНІДО (Itpos/Ipus); міжнародні технологічні центри (Itcs); центри індустріальної субконтрактації й партнерства (Spxs); національні центри чистої продукції (Ncpcs); агентства сприяння

інвестиціям. (Investment Promotion Agencies (Ipas)); установи приватного сектора (Private Sector Institutions (Psis)); організації громадянського суспільства. (Civil Society Organizations (Csos)); інші організації індустріального розвитку. (Other organizations related to Industrial Development); наукові інститути (Research & Development Institutions) [1].

Водночас, в Україні лише протягом останніх років розпочато створення ряду мереж та центрів трансферу технологій. Зокрема, серед них можемо назвати Українську мережу трансферу технологій та Українську інтегровану систему трансферу технологій. Основними завданнями таких систем є трансфер технологій, ноу-хау між науковим сектором і промисловістю, а також усередині промислового сектора, пошук партнерів та інвесторів для кооперації, розробки та впровадження високотехнологічного наукового продукту як в Україні, так і за кордоном.

Таким чином, розвиток інноваційного бізнесу у багатьох аспектах є похідним від можливостей та успіху трансферу технологій, який є одним із сучасних інструментів взаємодії науки та бізнесу на національному та міжнародному рівнях. Для економіки України важливим є всебічне стимулювання трансферу технологій, що дозволить нам посісти гідне місце на глобальних інноваційних ринках.

Література

1. Інноваційна Україна 2020: національна доповідь / за заг. ред. В.М. Гейця та ін.; НАН України. – К., 2015. – 336 с.
2. Baumol, W. J. (2010). The Microtheory of Innovative Entrepreneurship. New Jersey, US: Princeton University Press.
3. Da Rin, M., Di Giacomo, M., & Sembenelli, A. (2011). Entrepreneurship, firm entry, and the taxation of corporate income: Evidence from Europe. *Journal of Public Economics*, 95(9-10), 1048–1066.
4. Schwab K., Martin X. The global competitiveness report 2013–2014. – Geneva : World Economic Forum, 2013. – 553 p.
5. Schumpeter, J.A. (1934), The Theory of Economic Development. Cambridge, US: Harvard University Press.
6. The Council for Scientific and Industrial Research. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.csir.co.za/index.html>

Дяденко К., ФМТП, 4 к. 14 гр.,
Київський національний торговельно-економічний університет,
(м. Київ)